

κάλυψε σύντον τού λουλουδιού!...

Περιμέναμε νὰ ξημερώσῃ.

Καὶ δταν τὰ πρῶτα αὐγινὰ θάμπη σκόφισαν τὸ σκοτάδι ποὺ σκέπαι τὸ δάσος, έιδαμε τὸ σρόκοβόρο φυτὸν' ἀρχίζει νὰ ζῆ πραγματικά—σὰν θρήνο! «Ἐναὶ ἀπὸ τὰ καραλλένια φύλλα τοὺ μαζίνεψε, συγματιζόντας ἓνα χωνί, ἐνώ τὰ μανθανά ἀγκάθια τού, ποὺ φυρώντουσαν γερά σάν δόντια πάνθρες, ἀρχίζει νὰ κτυπάνε μεταξὺ τούς.

—Τὸ φυτό θὰ τρέψῃ κανένα ἔντομο ποὺ κάθησε στὰ φύλλα τού! μᾶς ἑξῆγησε ὁ Ρενί Βεσέ, ἐνώ ἐμεῖς κρατούσαμε σφίχτα τὸ μαντηλί μας πρόδη στὸ στόμα μας...

Δὲν μπορούσαμε νὰ μιλήσουμε, γιατὶ ἡ κατάπληξη καὶ ὁ τρόμος μᾶς εἶχαν παραίσταντε τὴ γλώσσα. Μᾶ, πρίν περασε πολλή ὥρα, εἴδαμε κάτι, ποὺ μᾶς ἔπεισε δρυσιά για τὰ... ἀμοσόφρα ἐνστικτα σύντον τοῦ φυτοῦ. «Ἐναὶ κοπάδι ἀπὸ πονιά κόκκινα καὶ γαλάζια πέτραξε ἑσφυρινά πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μαζ. Καὶ ἔνα ἀπὸ πονιά κύριο, ποὺ εἶχε κατέβει κάτιος χαρηλότερος, κεραυνοβόλημένο ἀπὸ τὴ μοροδά ποὺ φυτόν, ἔπεισε ἄμυχο στὸν κάλυκα τού—πονο λουλουδιού, ποὺ ἐκλεισε ἀμέσως τὰ πέταλά τού—πραγματικές μασέλες—για τὰ κεκοκαλίστι τὸ θύμα τού!...

...Ο ἥλιος εἶχε ψηλώσει ἀρμετά, ὅταν ἀποφασίσαμε νὰ φύγουμε ἀπὸ ἕκει.

«Ἀρρέξα τὸ Βεσέ ἀπὸ τὸν δόντην, τὸν κύττακα κατάματα καὶ τὸν ελπά:

—Θάρροθης κ' ἐστι μαζί μας... Δὲν μπορούμε νὰ σ' ἀφήσουμε ἑδῶ...

Ο Ρενί καύνησε ἀρνητικά τὸ κεφάλι τού.

—Μᾶ βά πετάντης, συνέχιστα, κωντά στὸ καταραμένο αὐτὸ φυτό!..

—Ιστος! γινθόρεις τὸ Ρενί Βεσέ, μὲ τὸ ζηρεο μετάμνημα ποὺ τὸν δένουσε πάντοτε. Οέλοι δώρις νὰ βεβαϊωθῇ ποὺ μπροστά ἀν εἰνε ἀλιθινὸ ἔκεινο ποὺ μετὶ είλαν οἱ θαγενεῖς—οὐδὲ δηλαδὴ κανεῖς ὃς τοῦρα δὲν μπόρεσε νὰ κοιμηθῇ ἔνα θήμα μαυρού τὸν τὸ λουλουδί αυτοῦ, χωρίς... γύν τὸν χησουμένη γιὰ τοφή!

Καρέμες πήγανε ἡ προστάθεις μαζὶ μεταπελέουμε τὸ Ρενί. Στὸ τέλος, ἀναγκαστήκαμε, μὲ μεγάλη μας λύπη, νὰ τὸν ἀφήσουμε καὶ νὰ φύγουμε...

Ο λόγις γιὰ τὸν δόντιο γράφω αὐτὸ τὸ ρεποστάς σιμερο, ἔνα χρόνο μετά τὴν ἐντυπωσιακή μον στὴ Ελλάδα, είνε ὁ ἔξης: «Ἐναὶ ἀπὸ τὸν φίλον μου, μὲ τὸν δόντιον εἶχα κάνει τὴν ἀλημονήτη ἐκεῖνη περιπλάνησι στὸ ἀρχιπέλαγος τῆς Σύρους, μοὺ ἐγιναψε τὴν περασμένη ἀδειούμα, ὅτι πρίν ἔνα μόνα ζανάπηγε στὴ Σύνομπα γιὰ νὰ πείση τὸ Ρενί νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ... Δὲν μπόρεσε δύνω ν' ἀνακλήψη γιουθενά τὸ Βεσέ. Τὸ μόνο ποὺ δρόγκε ητον ἔνας ἀνθρώπινος σκελετός ἀπάνω στὰ πέταλα τοῦ σρόκοβόρου λουλουδιού!...

ΑΤΤΗΝΑΡΧΙΑΟΤΗΤΑ

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Απὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, οἱ ἀνθρώπωποι ἀπέδιδαν στὴ μουσική μαγικές καὶ συχνὰ θεραπευτικὲς ιδιότητες. Οἱ ἀρχαῖοι «Ἐλλήνες ἴδιως εἶχαν σὲ μεγάλη ἀκτινή τη μουσική, δινωσ ἀλλώστε καὶ ὅλα τὰ ἄλλα εἴδη τῆς καλλιτεχνίας, τὰ ὅπια καλλιεργοῦσαν μὲ θηροκετική προσήλωσο.

Δέγκεται σχετικῶς, θτὶ ὁ εὐέλαυτος Ἀχιλλεύς, τὸ διένυστο αὐτὸ κεφάλι, ὁ ὠρδοῖς «πεισματάρης», τοὺς δόντιον «ἢ μῆν» τότες συμφορεός ἐπεσφεύγει στὸν Ἀχιλλέα, κατερραΐνετο, γινόταν ἀρρώκι, όπου ἀκούνε τὸν τόνους τῆς λύρας.

Μὲ τὸ ἴδιο ἐπίσης δργανο, δὲ Λάμαων κατηύναε τὰ ἄγρια ἐνστικτα τῶν μεθύσων νέων τοῦ κύκλου τοῦ.

Ο 'Ασκληπιος χρησιμοποιοῦσε τὴ μουσικὴ γιὰ νὰ θεραπεύσῃ τοὺς ἔσχαριοιδεῖς δάκλους καὶ νὰ καταπλή τὶς λαίκεις ἐπαναστάσεις.

Οι κοριθέστες ἔτι ἀλλον, οἱ λέρεις τῆς θεᾶς Κυνέης, ἔχονταν τοὺς ἔξωρεποντους χορούς των κινητούς μὲ συνλέτα τὶς σάρκες των, ὑπὸ τὸν δηθούντες ἥχους τῆς μουσικῆς, ποὺ τὸν ἔκανε νάμη νοιώθουν κανέναν πόνο.

Ο Πινδαρός πάλι, τόσο πολὺ ἀσθανάταν τὴν ἀπελγετικὴ μεγαλοπρέπεια τῆς μουσικῆς, ὡστὲ ἐλεό, καθὼς φορὰ ποὺ θ' ἀρχίζει νὰ τραγουδήσῃ:

—Σχέτασε, λύρα μου, τὸν κρότο τῆς θρυστῆς!

Στὴ μουσικὴ ἀπέδιδαν ἀκόμα οἱ ἀρχαῖοι καὶ θεατικὴ δύναμι.

*Ο Θεόφραστος, στὸ ἐργο τοῦ *«Δοκίμιον ἐπὶ τοῦ ίθηναιομόν»*, ἀπαρέι πολλές περιττώσεις θεραπείας δργανικῶν παθήσεων, διὰ τῆς μουσικῆς.*

Οι θηρεῖοι, ὡς μόνο φάρμακο γιὰ ποιλές ἀρρώστεις, εἶχαν τὸν ἥχους τούς πλαγιασύνων καὶ δὲ Ζηνοκράτης, μὲ τὸ ἴδιο δργανο, θεραπέυει, καθόδως λέτη, πολλοὺς παρασύρωνται.

Οι περισσότεροι στὴν θεραπευτικὴ σπεσίαν παρασήκονται...

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ-ΤΥΧΗΣ

Η Α' ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΓΙΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ".

[Οι κερδισαντες χρίθηκαν καὶ τὰ δέδυτα]

Στις 5 Α.μ. τῆς παραμένης Τετάρτης, 29ης Νοεμβρίου, ἔγινεν εἰς τὸ Γραφεῖον μαζὶ ἡ σ' εἰπομένως διὰ τὴν διανομήν τῶν διαρκών ενὸς Εβδομαδιαίου Δοχείου τοῦ «Μπουκετού», ἐνώπιον μέρης ἔν τον λογίων καὶ δημοσιογράφων κ.α. Α. Δραγού, Ι. Κόπουσο, Σάρχη Σταυρίου, Δ. Παπανικολάου που ποιήθη ἀγωνιστῶν μας.

Απὸ τὴν κηρυκτιδίου, εἰς τὴν δικήν, είχον ταυθισθηθῆναι εἰς τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκετού», αντισύρθησαν κατὰ σειράν οἱ ἔξης χρήματα ἥπερ τῆς δίδυμης δόσης Τασίας Φ. Νομικοῦ:

'ο α'	διάθυμος	8989,	δόσης	κερδίζουν	δροῦ	500.—
ε'	>	20513	>	>	>	150.—
γ'	>	25551	>	>	>	100.—
δ'	>	1804	>	>	>	50.—
ε'	>	29685	>	>	>	50.—
στ'	>	10098	>	>	>	50.—
ζ'	>	22988	>	>	>	50.—
η'	>	26756	>	>	>	50.—

Οι κάτωθι 100 δρυμοὶ κερδίζουν ἑπαὶ τὸ Ήμερολόγιον τοῦ «Μπουκετού»:

22779, 22976, 20714, 4806, 20320, 19450, 156, 19424, 25154, 17455, 12978, 23120, 5150, 15053, 7087, 29409, 5175, 27291, 27031, 541, 28808, 27077, 8603, 5209, 8723, 14324, 11343, 23860, 20245, 16980, 3835, 13561, 1233, 21959, 4005, 14179, 21050, 28219, 9752, 23981, 14370, 19454, 11773, 3465, 2981, 19804, 21568, 19417, 23218, 22576, 5317, 10188, 22781, 21911, 22755, 27697, 21203, 37, 2682, 25016, 22782, 21867, 6371, 24008, 5484, 10976, 24381, 4552, 22849, 22980, 4560, 22988, 11345, 26875, 14600, 22935, 22985, 23219, 29212, 28158, 25053, 5868, 23180, 5753, 14293, 14135, 20525, 19388, 22500, 22499, 24724, 22984, 22780, 22919, 22981, 27538, 22983, 22468, 22934, 22982.

Οι κάτωθι 100 δρυμοὶ κερδίζουν ἕπαὶ τὸ Αντίτυπον τὸν μυθιστορηματος ὁ «Δάκτιος Τζέκυ», δὲ «Ανθρώπος μὲ τὴ διπλὴ ζωὴ», τοῦ P. Στήλερον.

3729, 3250, 18174, 18178, 23901, 15155, 28604, 15448, 24228, 24259, 21177, 10623, 24265, 10943, 24102, 24266, 14328, 14294, 786, 5369, 26797, 6639, 12691, 7364, 10422, 26837, 5586, 24012, 24071, 5976, 24105, 23902, 23977, 12697, 29265, 26721, 25571, 1606, 16822, 21088, 26649, 13442, 4242, 29497, 6446, 16936, 14622, 28197, 8170, 25221, 2070, 18524, 22457, 24805, 17690, 1684, 27154, 16900, 6432, 22121, 25565, 7967, 19694, 19186, 10026, 7264, 12405, 10498, 24715, 4245, 6989, 5864, 20506, 8135, 21591, 28411, 24891, 16371, 15498, 7011, 9335, 5097, 9178, 18412, 7557, 4012, 29780, 24584, 28365, 24517, 4306, 24297, 27557, 29924, 11642, 14172, 9244, 8610, 8193, 29449.

Οι ἵπποι τοῦ μαζ, οἱ ἔχοντες σωτὸν *«Μπουκέτον»* μὲ τὸν ἀποτελέσμα πόρον, πρέπει νὰ φέρουν τὰ φύλλα αὐτὰ εἰς τὰ Γραφεῖα μαζ διὰ τὰ πάρον τὰ δάρδα των, ἔχοντες μαζέν των καὶ δεκτών τους τρόπους.

Οι ἵπποι πους φέρουν ταυτότηταν μαζ, ποζεύονται τὰ δάκτια τῶν διπλῶν τοῦ λεπτού τοῦ.

Η δέκτη σημειώσεων τοῦ Δοχείου Δεκατείου τοῦ «Μπουκετού» θα γίνη πάλι εἰς τὰ Γραφεῖα μαζ (Δέκτη 7) την 5ηη μ.μ. τῆς Τετάρτης, δης Δεκατείας, σωρτῆς τοῦ Αγίου Νικολάου.

Όσοι τῶν διαγνωσθέντων μαζ ἀποθηματίη, διαπιστώθησαν στὴν κηρυκτιδίου σημειώσεων πολλοὶ παρασύρωνται.

